

En aspirants minnen...

Motorn stannar med ett sista tjuff. Som alltid blir det en stillastående kö efter DC-3:ans sluttande kabingolv. Väl ute genom dörren nära nog bländas ögonen av den skarpa marssolen, och näsan fylls av ångor från flygbensin och asfalt från Barkarby's platta. Landskapet, nysst vitt, är redan i det närmaste grönt. Flygvapnets aspirantkull, marklinjen, har avslutat vinterövningarna. Edsåsdaalen i Jämtlands hjärta är ett minne blott. I väntan på bussen mot Hägernäs bildas "på stället klunga" för en allmän slutsummering. Kommer Du ihåg...? Men festligast var i alla fall när...!

Välkomsttal av skolchefen, infödd jämte och "riktig fjällräv", i den trevliga lilla matsalen med sitt oftast av läckerheter dignande långbord. Fjället kan helt oväntat bli mycket ogästvänligt. Visa det respekt!

Föga respekt för tyngdkraftens vådliga spel och för bristande friktion i pensionatets lilla backe visades dock vid vår slalomtävling en eftermiddag. Skinkbroms tilläts och var för många från söderslätt flitigt använd. Öväntat mest och bäst brat-tom hade ändå en smålänning; favoriterna från den alpina skolan hade satsat för hårt och fallit... Acceleration av mer negativt slag upplevdes i samband med träning av utförsfärd med pulka. När bromsaren, en helt fullvuxen aspirant, behagade sätta sig ned, fick dragaren aningslöst pröva på g-krafternas ändlösa mystik!

Flera tävlingar hölls: skidstafetter, individuell långdloppning, och så skidskytteorienteringen. Den senare genomfördes under svåra förhållanden p g a snöklabb. Andra kontrollen var ett matlagningstest, väl förberett genom en veckas idogt fyrande under melaköken för att åstadkomma en delikat lunch under de olika dagsturerna.

Eftersom föret var besvärligt kunde första pafrollen, tre aspiranter med pulka och övlig utrustning, anmäla sig för den frusne kontrollanten först två timmar efter beräknad ankomsttid. Vi fick alltså värma maten noga innan det sista stickprovet bland köttbullarna blev godkänt...

Efter dagens övningar på närbelägna fjälltoppar, Lillivalen, Välliste m fl vidtog bastubad, följt av vila, klädbyte och middag. Så fritt fram för alla fjällkvällsnöjen: bridge, allsång till gitarr, vykortsskrivning och dans på hotellet invid för dem som orkade, d v s de allra flesta. Krögarfar, traktens alla flickor och hela kursen etablerade snabbt ett gott förhållande. Och våra vanligaste guldgalonerade och något sträva lärare visade sig mer privat vara väldigt trevliga sällskapsmänniskor och utmärkta historieberättare.

Men långturen då, den av äldre kursarna så omtalade, av några så fruktade? Skidtekniken hade nu stigit så pass att det hela, aderton aspiranter, sex befäl, tolv pulkor och tre standar på lika många grupper — på klingande latin benämnda veni, vidi och vici — såg otroligt professionellt ut när vi lämnade Rundhögen med kurs mot fjällvärlden, rakt in i den flodande solen. Från en hemvändande infanteripluton

kom berömmade och stärkande ord. Rundande passet väster Blåhammaren kunde vi beskåda det verkliga jubelsceneriet av kal-fjällen i motljus med Sylarnas markanta taggar mot den blå himmelshorisonen.

Vid Nulltjärns höga snödrivor slog vi bivack; aspiranter parvis lekande mullvad i snöväggen för att åstadkomma nattkvarter var säkert en anslående syn. Inte lika humoristiskt såg vi på grotorna nästa morgon. En kraftig vind hade nämligen frykt in fin pudersnö, som täckte allting. Mången pjäxa hade slående likhet, i allt utom storlek, med Askungens glassko. De som inte förtänksamt hade gömt undan pjäxorna väl fick alltså träna enskilt för att få på den obehagliga och obändiga fotbeklädnaden. Det fordrades emellertid inte något större mått av självövertvinnelse för att få ned lunchen på Blåhammarstugan, dit vi klättrade under förmiddagen.

Åter i pensionatets välgörande bastu nästa kväll konstaterades enbart glada miner och inte den minsta blesstyr, inte ens några skavsår. Utbildningen hade nått sitt mål!

Följd av sin dieselröksvans åker bussen upp på plattan. Simulatoren på Hägernäs står klar och väntar på att skola oss till radarjaktledare! En i sanning varierande utbildning. ■

Staffan Ahlberg

1968 gott rekryteringsår!

Nedanstående tabell visar antalet sökande till olika befattningar vid flygvapnet 1966—1968. Vid studium av siffrorna bör hänsyn tas till det relativt kärva klimat som rått på den civila arbetsmarknaden under de två senaste åren, vilket naturligtvis inverkat på de förhållandevis stora ökningarna i antalet sökande.

Det finns tyvärr mycket som tyder på att ökningen i tillströmningen av ansökningar till stor del kommer från ungdomar som ej kvalificerat sig till fortsatt civil skolutbildning, eller som bedömt sina möjligheter på den civila arbetsmarknaden som mindre goda. Dessa ungdomar har självfallet varit okvalificerade även för anställning vid flygvapnet.

Kategori	Antal sökande			Jämförelse 68/67
	1966	1967	1968	
OFFICERSKATEGORIER t o m 1.5 resp år				
Officersaspiranter (flyglinje)	281	394	492	+ 98
Officersaspiranter (marklinje)	30	39	81	+ 42
Flygingenjöraspiranter (flyglinje)	67	54	109	+ 55
Flygingenjöraspiranter (marklinje)	38	38	66	+ 28
Meteoologaspiranter	47	59	121	+ 62
Reservofficersaspiranter (marklinje)	—	—	130	—
Trafikledaraspiranter	137	143	150	+ 7
S:a offkat	600	727	1.149	+ 292 ¹⁾
FÄLTFLYGARE 1.1—31.12				
För ettårig förberedande utbildning	365	360	458	+ 98
För tvåårig förberedande utbildning	742	720	850	+ 130
S:a	1.107	1.080	1.308	+ 228
UNDERBEFÄL MARK t o m 6.9 resp år				
Signalister	105	105	135	+ 30
Strilpersonal	62	66	121	+ 55
Trupputbildare	55	51	89	+ 38
S:a ubef/mark	222	222	345	+ 123
Total	1.929	2.029	2.802	+ 643¹⁾

¹⁾ + 130 trafikledaraspiranter/68

